

menten geschiedt, voor stedelijke aanbestedingen, enz. gebruikt.

Toetst men ten slotte de stelling, dat het huis Westnieuwland No. 2, zij het zelfs tijdelijk Raadhuis was, aan de beschikbare gegevens, dan moet men erkennen, dat zij zwak is. Wanneer men bedenkt, dat het niet twijfelachtig is, dat reeds vóór en tot in het laatst van de 15de eeuw een gedeelte van het Gasthuis op de Hoogstraat tot Recht- of Raadhuis gebezigd werd, dat het Westnieuwland eerst in 1383 bij de stad kwam en de oudst bekende uitgifte van grond aldaar een consent is van 9 April 1467 aan Claes de Drayer (1), dan kan daar vóór 1539 het Raadhuis niet geweest zijn. De eenige grondslag, die voor haar pleit, is de overlevering. Hare kracht wordt echter verzwakt, wanneer men in het oog houdt, dat op het Westnieuwland, om van andere gebouwen niet te spreken, lagen: het Stedelijk Keurhuis en zelfs een huis, genaamd het «Stadthuys», die later tot verwarring aanleiding konden geven. Allengs kunnen schrijvers over Rotterdam en vooral het volk in de voormalige stedelijke inrichtingen op Westnieuwland, in het pand het Stadhuis en in de herberg van Coelen zonder eenigen grond een en hetzelfde huis gezien hebben.

Al moet dit huis dus naar alle waarschijnlijkheid de eer missen van eens tot Raadhuis gediend te hebben, dan kan het toch nog op grooten roem bogen. In 1589 vestigde zich toch in dit huis Jan van Waesberghe uit Antwerpen, en legde daar den grondslag tot de vermaarde drukkerij der van Waesberghe's, die aan het einde der 16de eeuw drukkers der «Admiraliteit aan de Maze» en drukkers der stad werden (2).

---

(1) S. Lois, p. 330.

(2) A. M. Ledeboer, p. 29.